

Prvi počeci železničkog saobraćaja datiraju iz osamnaestoga veka kada počinje šinski prevoz u engleskim rudnicima. Definitivno rešenje prve parne lokomotive tridesetih godina devetnaestog veka rešava način vuče na gvozdenim šinama i uvodi železnicu u javni saobraćaj.

Prva pruga na kojoj je lokomotiva "ROCKET" vukla vozove je pruga Liverpool-Manchester.

Železničke pruge počele su naglo da se grade u Evropi i svetu a naročito u Sjedinjenim Američkim Državama.

Do pojave železnice u prevozu tereta u razvijenim zemljama sveta (SAD, SSSR, Engleska, Francuska) i drugima, monopol u prevozu je imao rečni transport. Međutim, već početkom dvadesetog veka u SAD i Francuskoj udeo rečnog transporta je iznosio samo 1,5 do 2%, a u Engleskoj je njegovo učešće svedeno na minimum. Sa pojavom i razvojem ostalih vidova transporta (drumski, vazdušni, vodni, cevni) počinje proces stagnacije razvoja železnice.

Učešće železnice 1960. godine u ukupnom prevozu tereta u SAD je bilo 35%, u Francuskoj 59%, u Zapadnoj Nemačkoj 45% i Engleskoj 34%.

Učešće železnice u ukupnom prevozu sedamdesetih godina bilo je sledeće: u SSSR-u 76%, Francuskoj 40%, SR Nemačkoj 37%, Engleskoj 24%, SFRJ oko 60%. Trinaest godina kasnije, to jest 1983. godine učešće železnice u ukupnim prevozima je bilo: u SSSR-u 62,9%, Francuskoj 35%, SR Nemačkoj 28%, Engleskoj 13,5% i Jugoslaviji 37%.